

var betænkt paa ved det kommende Marts finansielle Love at ordne disse bestemte Personers Ansættelse og Bagering efter samme Regler; og af Betænkningen, som blev afgiven i det andet Ting, ses det, at med Hensyn til de 2 Institutter, der skulle indstilles i ny Boliger, nemlig det mineralogiske Museum og det kemiske Laboratorium, har man kun udsat Bestemmelsen om at forøge og udvide den videnskabelige Medhjælp, der maatte kræves, af Hensyn til, at man først maatte se, hvad de ny Forhold i de ny Bygninger maatte medføre. Utsaa Bestemmelsen paa disse Punkter forudsætter, at der kommer en Supplerings til. Men langt mere end af dette mener jeg af den historiske Udviklings Gang at kunne drage et Vidnesbyrd om, at der ikke vil savnes den fornødne Udvikling, som Tidsforholdene og de videnskabelige Krav ville fordrø; thi det virkelige Forhold er det, at har der end ganske vist i Tidernes Løb og særlig under den fri Forfatning fra mange Sider været sagt mange strenge Ord om Universitetet, baade fra deres Side, som mente, at det var „den sorte Skole“, og fra deres Side, som maatte fandt i Universitetet et Bolværk for mere konservative Bestræbelser, end de syntes om, maa det desuagtet siges og bestemt hævdes, at i Gerningen har Lovgivningsmagten under den fri Forfatning ikke paa nogen Maade ladet det skorte paa velvillig Omsorg for Universitetet eller vist sig vrangvillig over for Krav, som denne Institutions Betydning for vort Fædreland og vort Samfund i det hele stillede. Der er nogle faa Tal, som jeg, netop af Hensyn til min Viden om, at man ved Universitetet er saa misfornøjet med det Resultat, der her foreligger, har sammenstillet, og som ophjse, hvilken enorm Udvikling Universitetet har haft fra 1845 — Tiden for den absolute Regerings sidste Omsorg — og til Dato, hvis denne Lønningslov kommer igennem. Det er nogle ganske faa Tal, som jeg her skal nævne, men som ere illustrerende for, hvad der i et halvt Aarhundrede under den fri Forfatning er opnaaet i den Henseende. I 1844 eller 45 var der med Hensyn til Lærerantallet højt regnet 45 Lærere ved Universitetet; nu er der 49 normerede Professorer, 3 ekstraordinære Professorer, 5 ordinære Docenter, 12 ekstraordinære Docenter; det vil sige i alt 69 Lærere — de maa sammenstilles med de før nævnte 45 — foruden 2 Inspektører ved det zoologiske Museum med Forelæsningspligt. Lønningerne i 1844 efter Normalreglementet den Gang viste et Udgiftsbudget til Universitetslærere af 137,385 Kroner. Lønningsbudgettet for Universitet, hvis dette Lovforslag

bliver til Lov, vil blive, naar alt regnes med, 316,900 Kroner, altsaa en Forøgelse med 179,515 Kroner i Løbet af mindre end et halvt Aarhundrede. Den samlede Medhjælpsum for de videnskabelige Medhjælpere, naturligvis tillige indbefattet Bibliotek, Rvæstur o. s. v., var efter Normalreglementet og den Ordning, der hang sammen dermed: 35,684 Kroner; den er nu, hvis dette Forslag bliver til Lov: 137,346 Kroner, det vil sige, den er steget med 101,662 Kroner; dernæst er der i den Periode endelig med Hensyn til Universitetets Materiel eller Apparatet for den hele videnskabelige Udvikling tilvejebragt en Mængde Bygninger — dermed begyndtes i 1859: Det kemiske Laboratorium, Observatoriet, Universitetsbiblioteket, det ny Anatomihus ved kirurgisk Akademi, det fysiologiske Laboratorium, det zoologiske Museum, Botaniske Have og Museumbygningen der, Nybygninger paa Universitetskvæsturen, og saa endelig det nyeste: Kemisk Laboratorium, mineralogisk Museum, botanisk Laboratorium og Auditoriet i St. Pederstræde, som i alt betyder en Udgift af 3,079,639 Kr. Det er en Udvikling, som jeg paastøner, det er saadan, at man ikke kan sige andet end, at Lovgivningsmagten ikke har set fattigt paa Universitetets Krav, og at dersom vi have Ret til at betragte ogsaa denne Lov som et Led, et Trin i Udviklingen, og ikke som et for alle Tider affluttende Maal, er der herved sket et saadant Fremskridt, at, det ikke alene i Ojeblikket maa betegnes som ret tilfredsstillende, men tillige varsler godt for, at Fremtiden vil bringe det mere, som Kravene efterhaanden ville nødvendiggøre. Til at opfatte Sagen saaledes, hvad der for mig har været det afgørende til at give min Tilslutning til denne Lov, bidrager de to Mindretals Holdning, der i det andet Ting have gennemført Forslaget, idet disse Mindretal i Betænkningen bestemt have taget Afstand fra to Betragtninger, som hver især — men den ene mest — ville føre til, at enhver Forbedring af Universitetets Forhold maa udskydes paa aldeles ubestemt Tid. Et Mindretal, som stillede sig imod Loven, har ikke undladt at fremdrage disse Punkter. Jeg paastøner, at der fra Flertallets Side der nebe ikke er lagt Vægt paa disse Punkter, og at det derved ikke har raft Haand til at stille Betingelser op, som ville umuliggøre Enighed om Sagen nu og langt ud i Fremtiden. Man har saaledes ikke draget den i økonomisk Henseende yderst uskyldige Rest af Sportelvæsen, vi have ved Universitetet, ind under Overvejelserne her ved denne Beslighed, man har set, at dels kunde dette Forhold ikke affattes, fordi det griber